

**ZARZĄDZENIE
REGIONALNEGO DYREKTORA OCHRONY ŚRODOWISKA
w WARSZAWIE**

i

**REGIONALNEGO DYREKTORA OCHRONY ŚRODOWISKA
w LUBLINIE**

z dnia 2021 r.

**zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych
dla obszaru Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB140004**

Na podstawie art. 28 ust. 8 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098 i 1718) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 24 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB140004 (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 4572 i 11870 oraz z 2016 r. poz. 5083 oraz Dz. Urz. Woj. Lubel. poz. 1853 i 4592 oraz z 2016 r. poz. 2200), załącznik nr 22 otrzymuje brzmienie określone załącznikiem do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

*Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Warszawie
Arkadiusz Siembida*

*Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Lublinie
Arkadiusz Iwaniuk*

Załącznik do zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia2021 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB140004

„Załącznik Nr 22 do Zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 24 kwietnia 2014 r.

Cele działań ochronnych

Lp.	Gatunek	Parametr stanu ochrony	Cele działań ochronnych
1	A168 brodziec piskliwy <i>Actitis hypoleucos</i>	stan populacji	Utrzymanie liczebności populacji na poziomie minimum 160 par lęgowych.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie kamienistych i piaszczystych brzegów rzek, o niskim stopniu uregulowania koryta – z dużą ilością płycizn i błotnistych zatoczek), na powierzchni 20000 ha.
2	A229 zimorodek <i>Alcedo atthis</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 30 par lęgowych.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie urwistych skarp), o powierzchni 6000 ha.
3	A056 płaskonos <i>Anas clypeata</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 7 par lęgowych.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie starorzeczy na otwartej przestrzeni o gęsto zarośniętych roślinnością brzegach), o powierzchni 5000 ha.
4	A053 krzyżówka <i>Anas platyrhynchos</i>	stan populacji	Utrzymanie liczebności populacji zimującej na poziomie minimum 3000 osobników.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk żerowiskowych (utrzymanie starorzeczy, roztokowego charakteru rzek), na powierzchni 12000 ha.
5	A060 podgorzałka <i>Aythya nyroca</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 2 par lęgowych.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie starorzeczy), o powierzchni 1000 ha.
6	A371 dziwonია <i>Carpodacus erythrīnus</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 120 samców.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie gęstych zarośli, wiklin nadrzecznych, zakrzewionych terenów podmokłych w sąsiedztwie terenów otwartych), na powierzchni 30000 ha.

7	A136 sieweczka rzeczna <i>Charadrius dubius</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 230 par lęgowych.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie piaszczystych brzegów, wysp i łąch, roztokowego charakteru rzek, zmniejszenie presji drapieżników), na powierzchni 30000 ha.
8	A137 sieweczka obrożna <i>Charadrius hiaticula</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 125 par lęgowych.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie piaszczystych brzegów, wysp i łąch, roztokowego charakteru rzek, zmniejszenie presji drapieżników), na powierzchni 30000 ha.
9	A030 bocian czarny <i>Ciconia nigra</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji migrującej na poziomie minimum 50 osobników.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk żerowiskowych (zateczek wysp, starorzeczy, odnóg koryta Wisły), na powierzchni 20000 ha.
10	A238 dzięcioł średni <i>Dendrocopos medius</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 410 par lęgowych.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych, (m.in. utrzymanie nadrzecznych lasów lęgowych, w tym starodrzewu z gat.: dąb, jesion, olcha, grab - głównie martwych lub zamierających, ale też żywych z martwymi konarami), o powierzchni 1700 ha.
11	A429 dzięcioł białoszy <i>Dendrocopos syriacus</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 9 par lęgowych.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie lasów lęgowych), na powierzchni 10000 ha.
12	A130 ostrygojad <i>Haematopus ostralegus</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 9 par lęgowych.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie piaszczystych wysp i łąch, roztokowego charakteru rzek, zmniejszenie presji drapieżników), na powierzchni 10000 ha.
13	A075 bielik <i>Haliaeetus albicilla</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 3 par lęgowych.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych na powierzchni 18000 ha.
14	A075 bielik <i>Haliaeetus albicilla</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji zimującej na poziomie minimum 50 osobników.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk żerowiskowych (utrzymanie stawów, starorzeczy, piaszczystych wysp i łąch, roztokowego charakteru rzeki), na powierzchni 18000 ha.
15	A022 bączek	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 10 par lęgowych.

	<i>Ixobrychus minutus</i>	stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (m.in. utrzymanie występowania przybrzeżnej roślinności szuwarowej, wiklinowisk, stawów, starorzeczy), o powierzchni 360 ha.
16	A182 mewa siwa (pospolita) <i>Larus canus</i>	stan populacji	Przywrócenie liczebności populacji do poziomu minimum 1200 par lęgowych.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie piaszczystych wysp i łąk, roztokowego charakteru rzeki, zmniejszenie presji drapieżników), na powierzchni 20000 ha.
17	A176 mewa czarnogłowa <i>Larus melanocephalus</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 5 par lęgowych.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie piaszczystych wysp i łąk, roztokowego charakteru rzeki, zmniejszenie presji drapieżników), na powierzchni 5000 ha.
18	A179 śmieszka <i>Larus ridibundus</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 10000 par lęgowych.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych utrzymanie piaszczystych wysp, roztokowego charakteru rzeki, zmniejszenie presji drapieżników), na powierzchni 20 000 ha.
19	A156 rycyk <i>Limosa limosa</i>	stan populacji	Utrzymanie liczebności populacji na poziomie minimum 9 par lęgowych.
		stan siedliska	Utrzymanie rzeczywistych i potencjalnych powierzchni siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie podmokłych łąk), o powierzchni 500 ha.
20	A272 podrózniczek <i>Luscinia svecica</i>	stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie środowisk obejmujących fragmenty zbiorników lub cieków z płytką wodą, graniczących z szuwarem lub zakrzaczeniami, dużych powierzchni z luźnym zwarcem roślinności zielonej, zastoisk z płytką wodą lub terenów błotnistych), o powierzchni 300 ha.
21	A070 nurogęs <i>Mergus merganser</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 85 par lęgowych.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie występowania dziuplastych drzew), o powierzchni 17000 ha.
22	A249 brzegówka <i>Riparia riparia</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 5200 par lęgowych.
		stan siedliska	Utrzymanie rzeczywistych i potencjalnych powierzchni siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie urwistych brzegów), na powierzchni 6000 ha.
23	A195 rybitwa białoczelna <i>Sternula albifrons</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 500 par lęgowych.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie piaszczystych wysp i łąk, roztokowego charakteru rzeki, zmniejszenie presji drapieżników), na powierzchni 20 000 ha.
24	A193 rybitwa rzeczna	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 1500 par lęgowych.

	<i>Sterna hirundo</i>	stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie piaszczystych wysp i łąk, roztokowego charakteru rzeki, zmniejszenie presji drapieżników), na powierzchni 20000 ha.
25	A048 ohar <i>Tadorna tadorna</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 8 par lęgowych.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie piaszczystych, wysp i łąk, roztokowego charakteru rzeki, zmniejszenie presji drapieżników), na powierzchni 10 000 ha.
26	A162 krwawodziób <i>Tringa totanus</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 30 par lęgowych.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie zalewowych łąk i pastwisk, piaszczystych brzegów rzek, o niskim stopniu uregulowania koryta – z dużą ilością pływających i błotnistych zatoczek), na powierzchni 15 000 ha.

”

UZASADNIENIE

W myśl art. 3 ust. 1 tzw. Dyrektywy ptasiej, czyli Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. U. UE. L 20/7 z 26 stycznia 2010 r.) oraz § 4 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25, poz. 133, z późn. zm.), założeniem do opracowania projektu planu zadań ochronnych jest ochrona gatunków ptaków, utrzymanie i zagospodarowanie ich naturalnych siedlisk zgodnie z wymogami ekologicznymi oraz przywracanie i tworzenie zniszczonych biotopów.

Obowiązek sporządzenia projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 wynika z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098, z późn. zm. - zwanej dalej „ustawą o ochronie przyrody”). Kierując się wspomnianymi powyżej założeniami, plan zadań ochronnych na okres 10 lat ustanawia w drodze aktu prawa miejscowego (w formie zarządzenia), właściwy terytorialnie regionalny dyrektor ochrony środowiska. Dla obszaru Natura 2000 położonego na terenie więcej niż jednego województwa, plan zadań ochronnych ustanawiają wspólnie, w drodze aktu prawa miejscowego w formie zarządzenia, regionalni dyrektorzy ochrony środowiska, na których obszarze działania znajdują się części tego obszaru. W myśl art. 28 ust. 5 ww. ustawy plan zadań ochronnych może być zmieniony, jeżeli wynika to z potrzeb ochrony tych siedlisk przyrodniczych lub gatunków roślin i zwierząt.

Dla omawianego obszaru Natura 2000, plan zadań ochronnych ustanowiony został zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Lublinie z dnia 24 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB140004 (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 4572, z późn. zm. oraz Dz. Urz. Woj. Lubel. poz. 1853, z późn. zm.).

Opracowanie zmiany planu zadań ochronnych, w zakresie celów ochrony dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000, wynika z konieczności zapewnienia warunków utrzymania i odtworzenia ich właściwego stanu ochrony, z wyjątkiem sytuacji, gdy ze względów przyrodniczych jest niemożliwe lub nieuzasadnione polepszenie tego stanu. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie dostępnych materiałów przyrodniczych, w tym dokumentacji planu zadań ochronnych oraz ekspertyzy pn: „Inwentaryzacja bączka *Ixobrychus minutus*, dzięcioła średniego *Dendrocoptes medius* i podróżniczka *Luscinia svecica* na obszarze Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB140004”, odnoszącej się do przedmiotów ochrony, w stosunku do których celem działań ochronnych było uzupełnienie stanu wiedzy.

Mając powyższe na uwadze zdefiniowano następujące cele ochrony:

Lp.	Gatunek	Parametr stanu ochrony	Cele działań ochronnych	Komentarz
1	A168 brodziec piskliwy <i>Actitis hypoleucos</i>	stan populacji	Utrzymanie liczebności populacji na poziomie minimum 160 par lęgowych.	Gatunek gniazduje na kamienistych i piaszczystych brzegach rzek. Wybiera miejsca odludne o niskim stopniu uregulowania koryta – z dużą ilością pływczyn i błotnistych zatoczek, w których zdobywa pokarm. W obszarze stwierdzono 159-182 par lęgowych (z ok. 1500-2000 par lęgowych w kraju), a populacja migrująca dochodzi do 800 osobników. W Dolinie Środkowej Wisły gatunek zależny jest od utrzymania roztokowego charakteru doliny rzeki - dostępności piaszczystych wysp i brzegów. Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako równomierne.
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie kamienistych i piaszczystych brzegów rzek, o niskim stopniu uregulowania koryta – z dużą ilością pływczyn i	

			<p>błotnistych zatoczek), na powierzchni 20000 ha.</p>	<p>Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)</p>
	<p>A229 zimorodek <i>Alcedo atthis</i></p>	<p>stan populacji</p>	<p>Utrzymanie populacji lęgowej na poziomie minimum 30 par lęgowych.</p>	<p>Siedliskiem zimorodka są doliny rzek, strumienie z wodą zasobną w drobne ryby. Do rozrodu konieczne są urwiste skarpy, w których zimorodek kopie nory gniazdowe. W Dolinie Środkowej Wisły stwierdzono występowanie 26-30 par. Gatunek ten podlega silnym fluktuacją. Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako równomierne. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)</p>
		<p>stan siedliska</p>	<p>Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie urwistych skarp), o powierzchni 6000 ha.</p>	
3	<p>A056 płaskonos <i>Anas clypeata</i></p>	<p>stan populacji</p>	<p>Utrzymanie populacji na poziomie minimum 7 par lęgowych.</p>	<p>Biotopem tego gatunku są stawy, jeziora, zalane pola, mokradła i starorzecza lub zbiorniki na otwartej przestrzeni o gęsto zarośniętych mianą, turzycami, trzcina i pałąk brzegach. Gnieździ się na łądzie, w miejscu ukrytym pod osłoną traw i turzyc. W 2009 r. stwierdzono gnieźdzenie się na wyspach max. 7 par. Liczebność i zagęszczenia gniazd płaskonosa obserwowane na środkowej Wiśle po 2004 r. są znacznie niższe, niż notowane w ostatniej dekadzie XX wieku. Dotyczy to zwłaszcza fragmentu rzeki między ujściem Wieprza i ujściem Radomki, na którym w latach 1993-1999 liczebność gatunku wahała się między 30 a 65 par lęgowych (Bukaciński i inni 1994, Chylarecki i inni 1998a, Keller i inni 1999, D. Bukaciński, mat. niepublikowane). Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako wyspowe (2 centra, granica gmin: Hów, Mała Wieś i Wyszogród oraz Maciejowice, Kozienice, Sieciechów – woj. mazowieckie, Stężycza – woj. lubelskie). Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)</p>
		<p>stan siedliska</p>	<p>Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie starorzeczy na otwartej przestrzeni o gęsto zarośniętych roślinnością brzegach), o powierzchni 5000 ha.</p>	
4	<p>A053 krzyżówka <i>Anas platyrhynchos</i></p>	<p>stan populacji</p>	<p>Utrzymanie liczebności populacji zimującej na poziomie minimum 3000 osobników.</p>	<p>Siedliskiem krzyżówki są wszelkie zbiorniki wodne i ciek. W Dolinie Środkowej Wisły ptak ten gniazduje na starorzeczach, podmokłych łąkach, stawach. Populacja zimująca dochodzi do ok. 20 tys. ptaków, co czyni Dolinę Środkowej Wisły jednym z najważniejszych zimowisk w kraju. Populacja krzyżówki w niektórych regionach kraju w ostatnich latach zanotowała wyraźny spadek najprawdopodobniej ze względu na zwiększone drapieżnictwo norki amerykańskiej. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)</p>
		<p>stan siedliska</p>	<p>Utrzymanie dogodnych siedlisk żerowiskowych (utrzymanie starorzeczy, roztokowego charakteru rzek), na powierzchni 12000 ha.</p>	

5	A060 podgorzałka <i>Aythya nyroca</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 2 par lęgowych.	W Polsce gnieździ się obecnie ok. 80-130 par (Sikora i inni 2012). Liczebność w obszarze nie jest w pełni rozpoznana, w roku 2009 (Kot i inni 2009) prawdopodobnie nie była lęgowa, choć w sezonie lęgowym obserwowano ptaka w rejonie Tarnowa. W latach 2002-2008 niewykluczone sporadyczne gniazdowanie 1-2 par. Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako wyspowe (granica gmin: Wilga, Magnuszew i Maciejowice). Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie starorzeczy), o powierzchni 1000 ha.	
6	A371 dziwonia <i>Carpodacus erythrinus</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 120 samców.	W Polsce jest nielicznym ptakiem lęgowym związanym z dolinami dużych i mniejszych rzek, a także jeziorami i stawami. Zamieszkuje gęste zarośla, wikliny nadrzeczne, zakrzewione tereny podmokłe, w tym torfowiska i mokradła, które sąsiadują z obszarami otwartymi. Gatunek ten występuje w dolinie Wisły dosyć licznie, stwierdzono około 120 terytorialnych samców. Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako równomierne. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie gęstych zarośli, wiklin nadrzecznych, zakrzewionych terenów podmokłych w sąsiedztwie terenów otwartych), na powierzchni 30000 ha.	
7	A136 sieweczka rzeczna <i>Charadrius dubius</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 230 par lęgowych.	Sieweczka rzeczna zamieszkuje piaszczyste wyspy i plaże, gniazdo zakłada na piasku, zwykle z dala od innych ptaków. Wielkość populacji sieweczki rzecznej w Dolinie Środkowej Wisły wynosi ok. 212-254 par, stanowiąc jedno z głównych lęgowisko tego gatunku w kraju. Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako równomierne. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie piaszczystych brzegów, wysp i łąk, roztokowego charakteru rzek, zmniejszenie presji drapieżników), na powierzchni 30000 ha.	
8	A137 sieweczka obrożna <i>Charadrius hiaticula</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 125 par lęgowych.	Sieweczka obrożna, podobnie jak sieweczka rzeczna, zamieszkuje piaszczyste wyspy i plaże, gniazdo zakłada na piasku. Jej populacja w Dolinie Środkowej Wisły wynosi ok. 125-167 par i jest największą w skali kraju, gdzie łącznie nie gniazduje więcej niż ok. 400 par. Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako równomierne. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie piaszczystych brzegów, wysp i łąk, roztokowego charakteru rzek, zmniejszenie presji drapieżników), na powierzchni 30000 ha.	
9	A030 bocian czarny <i>Ciconia nigra</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji migrującej na poziomie minimum 50 osobników.	W ciągu ostatnich dekad nastąpił wzrost populacji krajowej ocenianej obecnie na 1100-1200 par (Czuchnowski i Profus 2009),

		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk żerowiskowych (zatoczek wysp, starorzeczy, odnóg koryta Wisły), na powierzchni 20000 ha.	a populacja lęgowa w obszarze Doliny Środkowej Wisły to zaledwie 1 para. Gniazdowanie ograniczone jest przede wszystkim dostępnością dogodnych, ustronnych miejsc lęgowych. Dodatkowo z żerowisk położonych w obszarze Doliny Środkowej Wisły korzysta ok. 10 par, które gniazdują poza granicami obszaru. Biotopy bociana czarnego to stare, rozległe drzewostany liściaste i mieszane w dolinach rzecznych, w pobliżu wilgotnych łąk, bagien, stawów rybnych, gdzie znajdują się odpowiednio bogate żerowiska. W warunkach doliny Wisły ptaki zdobywają pokarm w zatoczkach wysp i odludnych fragmentach starorzeczy i odnóg. Dlatego gatunek ten w miejscach lęgowych i żerowiskowych jest narażony na penetrację, turystykę, ruch kołowy (quady), ruch lotniczy (paralotnie i śmigłowce) oraz wycinkę drzew na wyspach tworzących lasy lęgowe. Niszczenie resztek starych lasów lęgowych na wyspach międzywała oraz przyzwolenie na wzmaganie się penetracji ludzkiej może spowodować zanik tego gatunku w obszarze. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)
10	A238 dzięcioł średni <i>Dendrocopos medius</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 410 par lęgowych.	Ocenę wielkości populacji w obszarze dokonano w oparciu o minimalną i maksymalną liczbę terytoriów stwierdzonych na 60 powierzchniach próbnych. Wykonano dwa oszacowania za pomocą uogólnionych modeli liniowych, w których wykorzystano informację o powierzchni lasów liściastych oraz o ich rozdrobnieniu. Średnia wartość dla modelu bazującego na minimalnej liczbie terytoriów wynosiła 408, dla modelu bazującego na maksymalnej liczbie terytoriów – 462. Ostatecznie szacunek (zakres zaokrąglony do pełnych dziesiątek) liczebności dzięcioła średniego w obszarze ustalono na 410-460 par (terytoriów). Jednymi z najważniejszych cech siedliska dzięcioła średniego, znacząco wpływającymi na możliwości występowania, jest obecność starodrzewu (zwarłych płatów lub kęp) oraz obecność drzew martwych lub z martwymi konarami, jako preferowanych miejsc gniazdowania i żerowania (Kosiński 2013, 2015). Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako równomierne od Płocka do granicy gmin: Konstancin-Jeziorna, Józefów, Otwock i Karczew). Cele działań ochronnych sporządzono na

		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk łągowych i żerowiskowych, (m.in. utrzymanie nadrzecznych lasów łągowych, w tym starodrzewu z gat.: dąb, jesion, olcha, grab - głównie martwych lub zamierających, ale też żywych z martwymi konarami), o powierzchni 1700 ha.	podstawie danych opracowania pn.: Inwentaryzacja bączka <i>Ixobrychus minutus</i> , dzięcioła średniego <i>Dendrocoptes medius</i> i podróżniczka <i>Luscinia svecica</i> na obszarze Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB140004; Samodzielny Zakład Zoologii Leśnej i Łowiectwa Wydział Leśny, SGGW w Warszawie, Muzeum i Instytut Zoologii PAN, Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków – P. Rowiński, T. Chodkiewicz, Ł. Wardecki, A. Dmoch (2019 r.)
11	A429 dzięcioł białoszy <i>Dendrocoptes syriacus</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 9 par łągowych.	Zasiedla sady, lasy łągowe, szpalery topól i wierzb, zwykle w dolinach rzek. Jego populacja krajowa powoli wzrasta od l. 80-tych kiedy to odnotowano pierwsze łągi w Polsce. W Dolinie Środkowej Wisły występuje na 9 stanowiskach (gminy: Leoncin, Jabłonna, m.st Warszawa (Bielany, Wilanów), Sobienie-Jeziory, Kozienice, Sieciechów, Stężycza, Gniewoszków). Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk łągowych i żerowiskowych (utrzymanie lasów łągowych), na powierzchni 10000 ha.	
12	A130 ostrygojad <i>Haematopus ostralegus</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 9 par łągowych.	W dolinie Wisły ostrygojad gniazduje na otwartych piaszczystych wyspach. W Polsce bardzo nieliczny ok. 23-27 par, z czego aż 9-12 występuje w obszarze Dolina Środkowej Wisły. Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako wyspowe (2 centra, od Płocka do gm. Małą Wieś, Hów oraz granica gmin Maciejowice, Kozienice – woj. mazowieckie i gm. Stężycza – woj. lubelskie). Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk łągowych i żerowiskowych (utrzymanie piaszczystych wysp i łąch, roztokowego charakteru rzek, zmniejszenie presji drapieżników), na powierzchni 10000 ha.	
13	A075 bielik <i>Haliaeetus albicilla</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 3 par łągowych.	Populacja krajowa bielika wykazuje tendencję wzrostową, zarówno liczebnie jak i co do rozpowszechnienia. W Dolinie Środkowej Wisły gniazdują obecnie 3-4 pary, a zimująca populacja dochodzi do ok. 80 osobników. W sezonie łągowym ptaki użytkują cały obszar międzywała do kilku kilometrów od gniazda. Zimą ptaki koncentrują się w miejscach niezamarzających, zrzutów ścieków, dopływów rzek, zwykle z dala od
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk łągowych i żerowiskowych na powierzchni 18000 ha.	
14	A075 bielik <i>Haliaeetus albicilla</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji zimującej na poziomie minimum 50 osobników.	

		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk żerowiskowych (utrzymanie stawów, starorzeczy, piaszczystych wysp i łąch, roztokowego charakteru rzeki), na powierzchni 18000 ha.	miejsowości i rejonów uczęszczanych przez ludzi. Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako wyspowe (gminy: Słupno, m.st Warszawa (Wawer, Wilanów), Góra Kalwaria). Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)
15	A022 bączek <i>Ixobrychus minutus</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 10 par lęgowych.	Za minimalną liczbę par lęgowych w obszarze uznano liczbę pewnych wykrytych terytoriów w trakcie inwentaryzacji prowadzonej w 2019 r. (10 par). Na dużym powierzchniowo i stanowiącym optymalne siedlisko stanowisku na stawach w Wildze pojedyncze terytoria mogły zostać pominięte z powodu ograniczonej dostępności terenu, dlatego w tym przypadku zaproponowano liczebność 2-4 par. W innym przypadku (stanowisko Pawłowice – wał), obserwator prawdopodobnie słyszał tokującego samca, ale z powodu bardzo głośno tokujących żab zielonych podczas nasłuchu nie miał pewności. W tym przypadku liczbę terytoriów określono na 0-1. Ostatecznie rozmiar populacji (liczebność) bączka w obszarze należy ocenić na 10-13 par. Wszystkie wyznaczone i inwentaryzowane powierzchnie spełniały wymogi odpowiednich siedlisk (optymalnych lub suboptymalnych) dla bączka. Należały one do 4 różnych kategorii środowisk: zatoka portu, szuwar i wiklinisko na brzegu rzeki,

		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (m.in. utrzymanie występowania przybrzeżnej roślinności szuwarowej, wiklinowisk, stawów, starorzeczy), o powierzchni 360 ha.	starorzecze i stawy rybne. Poszczególne powierzchnie różniły się wielkością i pokryciem roślinnością szuwarową. Łączna powierzchnia stanowisk bączka w obszarze wynosił ok. 367 ha, w tym powierzchnia szuwaru (miejsca gniazdowania) – ok. 115 ha. Powierzchnia rzeczywistych stanowisk (siedlisk) gatunku wynosiła łącznie ok. 167 ha, w tym powierzchnia szuwaru ok. 71 ha, stanowiąc 30-65% powierzchni poszczególnych stanowisk. Największe, rzeczywiste stanowiska miały powierzchnię ok. 55 ha (Drachalica – W) i 49 ha (Stawy Wilga – cz. E), najmniejsze stanowisko miało powierzchnię zaledwie 2,7 ha (Winduga – N). Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako wyspowe (gminy: Słupno, Gąbin, Bodzanów, Iłów, Maciejowice – woj. mazowieckie, gm. Stężyca – woj. lubelskie). Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych opracowania pn.: Inwentaryzacja bączka <i>Ixobrychus minutus</i> , dzięcioła średniego <i>Dendrocoptes medius</i> i podróżniczka <i>Luscinia svecica</i> na obszarze Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB140004; Samodzielny Zakład Zoologii Leśnej i Łowiectwa Wydział Leśny, SGGW w Warszawie, Muzeum i Instytut Zoologii PAN, Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków – P. Rowiński, T. Chodkiewicz, Ł. Wardecki, A. Dmoch (2019 r.)
16	A182 mewa siwa (pospolita) <i>Larus canus</i>	stan populacji	Przywrócenie liczebności populacji do poziomu minimum 1200 par lęgowych.	Gniazduje w niewielkich koloniach, czasem w towarzystwie śmieszki i ptaków siewkowych na wyspach w dolinach rzek. W Dolinie Środkowej Wisły miejsca gniazdowe znajduje aż 701-814 par tego gatunku, co stanowić może nawet ponad 90% krajowej populacji. Tak jak w przypadku innych ptaków zamieszkujących wyspy w Dolinie Środkowej Wisły gatunek zależny jest od utrzymania roztokowego charakteru doliny rzeki. Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako równomierne (z pominięciem m.st. Warszawy). Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie piaszczystych wysp i łąch, roztokowego charakteru rzeki, zmniejszenie presji drapieżników), na powierzchni 20000 ha.	
17	A176 mewa czarnogłowa <i>Larus melanocephalus</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 5 par lęgowych.	Gniazduje wraz ze śmieszką w koloniach w dolinach rzek, stawach rybnych i na wyspach na jeziorach. W dolinie Wisły miejsca gniazdowe znajduje 5-21 par tego gatunku co stanowi ok. 25% krajowej populacji. W Dolinie Środkowej Wisły gatunek zależny jest od utrzymania roztokowego charakteru doliny rzeki - dostępności otwartych i bezpiecznych wysp. Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako wyspowe (granica gmin: m.st. Warszawa, Konstancin-Jeziorna, Józefów, Karczew,
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie piaszczystych wysp i łąch, roztokowego charakteru rzeki, zmniejszenie presji drapieżników), na	

			powierzchni 5000 ha.	Sobienie-Jeziory, Góra Kalwaria, Sieciechów – woj. mazowieckie, gm. Stężycza – woj. lubelskie). Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)
18	A179 śmieszka <i>Larus ridibundus</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 10000 par lęgowych.	Gniazduje w koloniach w dolinach rzek, stawach rybnych i na wyspach na jeziorach. W dolinie Wisły gniazduje nawet ok. 10-11 tysięcy par tego gatunku co stanowi ok. 10% krajowej populacji. W Dolinie Środkowej Wisły gatunek zależny jest od utrzymania roztokowego charakteru doliny rzeki - dostępności otwartych i bezpiecznych wysp. Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako wyspowe (granica gmin: Gąbin, Słupno, Nowy Dwór Maz., Czosnów, Jabłonna, Konstancin-Jeziorna, Józefów, Góra Kalwaria, Karczew, Sobienie-Jeziory, Warka, Maciejowice, Magnuszew, Kozienice, Sieciechów – woj. mazowieckie, gm. Stężycza, Dęblin – woj. lubelskie). Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych utrzymanie piaszczystych wysp, roztokowego charakteru rzeki, zmniejszenie presji drapieżników), na powierzchni 20 000 ha.	
19	A156 rycyk <i>Limosa limosa</i>	stan populacji	Utrzymanie liczebności populacji na poziomie minimum 9 par lęgowych.	Rycyk jest ptakiem związanym z rozległymi, podmokłymi łąkami, występującymi głównie w dolinach okresowo wylewających rzek. Gniazdo zakłada bezpośrednio na ziemi – jest to po prostu wygnieciony dołek wśród gęstych traw lub turzyc. W 2009 roku rycyk występował w liczbie 12 par, z czego 7 stanowisk (8-9 par) na wyspach w korycie Wisły. Występował wyłącznie na górnym fragmencie rzeki, najniższej położone stanowisko było na km 457-458, mniej więcej na wysokości ujścia Pilicy. Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako równomierne, przy czym jedynie na odcinku ok. 1/3 powierzchni obszaru, w górnym biegu rzeki (od granicy gmin: Warka, Magnuszew, Wilga do granicy gmin Maciejowice, Kozienice, Sieciechów – woj. mazowieckie, gm. Stężycza – woj. lubelskie). Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)
		stan siedliska	Utrzymanie rzeczywistych i potencjalnych powierzchni siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie podmokłych łąk), o powierzchni 500 ha.	

20	A272 podróżniczek <i>Luscinia svecica</i>	stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie środowisk obejmujących fragmenty zbiorników lub cieków z płytką wodą, graniczących z szuwarem lub zakrzaczeniami, dużych powierzchni z luźnym zwarcim roślinności zielonej, zastoisk z płytką wodą lub terenów błotnistych), o powierzchni 300 ha.	W latach 1984 i 1987 wykryto 38 stanowisk (śpiewających samców). Najwięcej stanowisk (31) wykryto wówczas na odcinku Warszawa-Płock. Ostatnie kompleksowe dane pochodzą z roku 2009, które uzyskano w trakcie inwentaryzacji ptaków w granicach obszaru podczas dwukrotnej kontroli terenu międzywala Wisły w sezonie lęgowym (Kot i in. 2009). Wykryto wówczas już jedynie 6 stanowisk tego gatunku, zlokalizowanych na odcinku Puławy-ujście Pilicy. Wynik badań inwentaryzacyjnych w 2019 r. inwentaryzacji i wcześniejsze dane wyraźnie wskazują na silny spadek liczebności podróżniczka w obszarze. W trakcie prac terenowych w 2019 r. nie stwierdzono podróżniczka. Za najważniejsze cechy siedlisk podróżniczka uznaje się: - szerokość płatu (stanowiska) zawierającego istotne dla gatunku siedliska (fragmenty zbiornika lub cieków z płytką wodą, graniczące z szuwarem lub zakrzaczeniami), - stopień zwarcia roślinności zielonej w płacie potencjalnego stanowiska, oceniony dla całego stanowiska jako dominujący (podróżniczek wymaga występowania w terytorium dużych powierzchni z luźnym zwarcim roślinności zielonej jako dogodnych żerowisk, gdyż jest gatunkiem zdobywającym pokarm wyłącznie na ziemi), - występowanie w terytorium zastoisk z płytką wodą lub terenów błotnistych stanowiących optymalne żerowiska, ocenione jako przybliżony udział na całym stanowisku. Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako równomierne, przy czym jedynie na odcinku ok. 1/3 powierzchni obszaru, w górnym biegu rzeki (od granicy gmin: Warka, Magnuszew, Wilga do granicy gmin Maciejowice, Kozienice, Sieciechów – woj. mazowieckie, gm. Stężycza – woj. lubelskie). Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych opracowania pn.: Inwentaryzacja bączka <i>Ixobrychus minutus</i> , dzięcioła średniego <i>Dendrocoptes medius</i> i podróżniczka <i>Luscinia svecica</i> na obszarze Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB140004; Samodzielny Zakład Zoologii Leśnej i Łowiectwa Wydział Leśny, SGGW w Warszawie, Muzeum i Instytut Zoologii PAN, Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków – P. Rowiński, T. Chodkiewicz, Ł. Wardecki, A. Dmoch (2019 r.)
21	A070 nurogęś <i>Mergus merganser</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 85 par lęgowych.	Gniazduje w norach i dużych dziuplach drzew wzdłuż dolin rzecznych oraz nad jeziorami. W Dolinie Środkowej Wisły

		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie występowania dziuplastych drzew), o powierzchni 17000 ha.	gniazduje ok. 85-120 par (z 900-1000 w kraju), a zimuje 500-1500 ptaków. Dolina stanowi ważne lęgowisko i zimowisko nurogęsia w skali kraju. Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako równomierne. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)
22	A249 brzegówka <i>Riparia riparia</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 5200 par lęgowych.	Brzegówka gniazduje budując głębokie norki w skarpach stromych piaszczystych brzegów i urwisk w wyrobiskach piasku. W dolinach rzecznych jej występowanie jest uzależnione od dynamicznego funkcjonowania erozji brzegowej. W Dolinie Środkowej Wisły odnotowano 5200-11400 par tego gatunku. Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako równomierne. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)
		stan siedliska	Utrzymanie rzeczywistych i potencjalnych powierzchni siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie urwistych brzegów), na powierzchni 6000 ha.	
23	A195 rybitwa białoczelną <i>Sternula albifrons</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 500 par lęgowych.	Gniazduje w niewielkich koloniach na Wybrzeżu, w dolinach rzek i zwirowniach. Dolina Wisły wraz z ok. 400-500 parami stanowi jej główne lęgowisko w kraju, gdzie całkowita populacja szacowana jest na 900-1000 par. Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako równomierne, z wyłączeniem obszaru m.st. Warszawy. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie piaszczystych wysp i łąch, roztokowego charakteru rzeki, zmniejszenie presji drapieżników), na powierzchni 20 000 ha.	
24	A193 rybitwa rzeczna <i>Sterna hirundo</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 1500 par lęgowych.	Gatunek na śródlądziu preferuje koryta rzeczne z licznymi łąkami i wysepkami, stawy rybne, zbiorniki zaporowe z odpowiednimi wysepkami. W Dolinie Środkowej Wisły rybitwa rzeczna gniazduje na piaszczystych wyspach w nurcie rzeki. 1400-1728 par występujących w Dolinie Środkowej Wisły stanowi niemal połowę krajowej populacji ocenianej na 4000-4500 par. Jest to gatunek zmniejszający liczebność w wyniku zmiany reżimu hydrologicznego rzek, melioracji i pogłębianiu koryt rzecznych, zarastaniu wysepki na zbiornikach wodnych. Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako równomierne, z wyłączeniem obszaru gminy Płock, Łomianki i m.st. Warszawy. Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie piaszczystych wysp i łąch, roztokowego charakteru rzeki, zmniejszenie presji drapieżników), na powierzchni 20000 ha.	
25	A048 ohar <i>Tadorna tadorna</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 8 par lęgowych.	Gniazduje na wybrzeżu i w dolinach dużych rzek - Wisły i Odry, gdzie na gniazda zajmuje nory w piaszczystych brzegach. W Polsce gatunek nieliczny, do ok. 120-140 par, z

		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie piaszczystych, wysp i łąk, roztokowego charakteru rzeki, zmniejszenie presji drapieżników), na powierzchni 10 000 ha.	czego w Dolinie Środkowej Wisły występuje 8-10 par. Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako równomierne, przy czym jedynie na odcinku ok. 1/3 powierzchni obszaru, w dolnym biegu rzeki (od granicy gmin: Płock, Gąbin, Słupno, Bodzanów, Słubice, Mała Wieś, Wyszogród, Hów, Brochów, Czerwińsk nad Wisłą, Leoncin, Czosnów, Zakroczym). do Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)
26	A162 krwawodziób <i>Tringa totanus</i>	stan populacji	Utrzymanie populacji na poziomie minimum 30 par lęgowych.	Populacja krwawodzioba w Polsce wynosi 2000-2500 par i cechuje ją trend spadkowy. W 2010 roku stwierdzono 20-33 par gniazdujących w obszarze. Rozmieszczenie gatunku w granicach obszaru należy określić jako wyspowe (granice gmin: Płock, Gąbin, Słupno, Bodzanów, Słubice, Czerwińsk nad Wisłą, Zakroczym, Leoncin, m.st. Warszawa (Wilanów), Konstancin-Jeziorna, Józefów, Wilga, Magnuszew, Maciejowice, Kozienice, Sieciechów, Gniewoszków – woj. mazowieckie, gm. Stężycza – woj. lubelskie). Cele działań ochronnych sporządzono na podstawie danych dokumentacji pzo (2013 r.)
		stan siedliska	Utrzymanie dogodnych siedlisk lęgowych i żerowiskowych (utrzymanie zalewowych łąk i pastwisk, piaszczystych brzegów rzek, o niskim stopniu uregulowania koryta – z dużą ilością pływizn i błotnistych zatoczek), na powierzchni 15 000 ha.	

Powyższe cele, po ich przyjęciu, powinny być brane pod uwagę przez podmioty sprawujące nadzór nad poszczególnymi fragmentami obszaru Natura 2000 oraz w trakcie prowadzenia ocen wpływu programów i przedsięwzięć na obszar Natura 2000.

Zgodnie z art. 28 ust. 3 i 4 ustawy o ochronie przyrody, sporządzający projekt planu zadań ochronnych winien umożliwić zainteresowanym osobom i podmiotom prowadzącym działalność w obrębie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, udział w pracach związanych ze sporządzaniem tego projektu, a także zapewnić możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie projektu, na zasadach i w trybie określonym w art. 3 ust. 1 pkt 11 oraz art. 39 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247, z późn. zm. - zwanej dalej „ustawą oos”). Ponadto, w myśl art. 21 ust. 2 pkt 24 lit. a ustawy oos, projekt planu zadań ochronnych zamieszcza się w publicznie dostępnych wykazach.

Zgodnie z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1464, z późn. zm. - zwanej dalej „ustawą o wojewodzie”), projekt planu zadań ochronnych wymaga uzgodnienia z właściwym terytorialnie wojewodą.

Jak wspomniano, istotnym elementem procesu planistycznego są konsultacje społeczne. W ramach procedury opracowania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000, zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie sporządzania projektu planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 (Dz. U. Nr 34, poz. 186) oraz ww. przepisów prawa, w dniu 29 listopada 2021 r. w Biuletynie Informacji Publicznej i tablicach ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie i Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Lublinie oraz jednostek samorządu terytorialnego na terenie których położony jest obszar Natura 2000, zamieszczono obwieszczenie o zamiarze przystąpienia, przystąpieniu i wyłożeniu projektu zarządzenia zmieniającego planu zadań ochronny do publicznego wglądu. Tego samego dnia obwieszczenie opublikowano także w prasie (.....). Tym samym, zainteresowanym osobom i podmiotom prowadzącym działalność w obrębie siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, dla

których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000, umożliwiono zapoznanie się z dokumentem oraz złożenie uwag i wniosków do projektu planu zadań ochronnych przez okres 21 dni. W przewidzianym na składanie uwag i wniosków terminie, zgłoszono następujące uwagi:

Lp.	Imię i nazwisko / Nazwa instytucji bądź organizacji	Data wpływu do urzędu (dd.mm.rrrr)	Treść uwagi	Sposób rozpatrzenia	Uwagi

Na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy o wojewodzie, Wojewoda Mazowiecki pismem znak: z dnia r. oraz Wojewoda Lubelski pismem znak: z dnia r. uzgodnili projekt zarządzenia.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia zarządzenia.

Celem wprowadzenia zarządzenia jest wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 28 ust. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098, z późn. zm. - zwanej dalej „ustawą o ochronie przyrody”).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projekt planu zadań ochronnych będzie oddziaływał:

- 1) na Regionalną Dyрекcyję Ochrony Środowiska w Warszawie;
- 2) na Regionalną Dyрекcyję Ochrony Środowiska w Lublinie;
- 3) na właścicieli terenu, na którym znajduje się obszar Natura 2000;
- 4) jako powszechnie obowiązujący akt prawa miejscowego na wszystkie podmioty, które znajdują się lub znajdują w zasięgu terytorialnym objętym jego regulacją;
- 5) na jednostki organizacyjne, których zasięg działania obejmuje teren obszaru Natura 2000.

3. Konsultacje.

Projekt zarządzenia jako akt prawa miejscowego podlega:

- 1) na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1464, z późn. zm.) uzgodnieniu z Wojewodą Mazowieckim oraz Wojewodą Lubelskim;
- 2) na podstawie art. 28 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody, procedurze udziału społeczeństwa na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247, z późn. zm., zwanej dalej „ustawą o oś”), postępowaniu, którego przedmiotem jest sporządzenie projektu.

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie przedmiotowego zarządzenia nie pociągnie za sobą skutków finansowych dla budżetu państwa.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Zapisy zawarte w projekcie zarządzenia będą miały umiarkowany wpływ na lokalny i regionalny rynek pracy. Konieczność realizacji zadań przyczyni się do zwiększenia zapotrzebowania na usługi z działów: „Badania naukowe i działalność rozwojowa” Polskiej Klasyfikacji Działalności, wprowadzonej Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) (Dz. U. Nr 251, poz. 1885, z późn. zm.).

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowana regulacja nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

8. Ocena pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Regulacja objęta zarządzeniem jest objęta prawem Unii Europejskiej. Zarządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.